

Merhum Şair Paşa Çeten Üzerine Birkaç Söz

– Durdu ŞAHİN · 04 Mart 2010

Paşa ağabey ile tanışmamız 1990 yılı yazında olmuştu sanıyorum. Şiiri, sanatı ekmek gibi, su gibi önemli gören, her bulunduğu yerde şiir konuşan, şiiri konuşan, size iyice yaklaşıp gözlüğünün üzerinden ta gözünüzün içine içine bakarak yeni yazdığı şiiri okuyan, konuştuğu kişinin ismine "cuğum"ekini ekleyerek Durducuğum, Aliciğim şeklinde içinden geldiği gibi konuşan bu güzel insan gazetelerden, dergilerden şiirlerini, yazılarını okuduğu Durdu Şahin ile görüşmek, tanışmak, şiir sohbetinde bulunmak için köyüme gelmişti.

O gün ben de sevmiştim benim gibi bir şiir heveslisi biri ile tanışmaya, konuşmaya, siyasetten, geçim derdinden, sen ben kavgasından uzak bir ortamda şiir sohbeti gerçekleştirmek için gelen bu hasbi, kalender, nazik ve hassas insanı, daha doğrusu şairi...

Nasıl sevmez, nasıl değerli bilmezdim Çorum'dan kalkıp türlü zorluklardan sonra İshacı Köyüne gelen, üstelik kendisinden daha büyük ve daha iyi şair olmayan birini dinlemek, onunla tanışmak için onca yolu aşmış gelen bu şiir aşığını.

ŞİİRİN VE SANATIN VADİLERİNDE SAMİMİ TURLAR

Önce karnımızı doyurmuş, sonra da peş peşe içtiğimiz demli çayların daha da koyulaştırdığı güzel bir sanat, edebiyat ve şiir sohbetine yürek uzatmıştık. Konuştukça açılıyor, açıldıkça sohbeti derinleştiriyor, sanatın ve şiirin vadilerinde samimi turlar gerçekleştiriyorduk.

Güya benden faydalanmak için gelen bu yağız, yaratılıştan nazik ve terbiyeli olan şairden daha çok ben faydalanıyordum. Sıradan gibi başlayıp gözümün içine baka baka ve sanki dünyanın en güzel şiirini okuyormuş gibi inanmış bir insan kimliği ile ve bütün vücuduyla yaşayarak okuduğu şiirleri sonunda o şiirin hikâyesini de anlatmayı unutmuyordu.

"Durducuğum adresini Turgut Ağabeyden aldım. Uzun zamandır şiirlerini okuduğum, gazete ve dergilerde ismine sıkça rastladığım şu güzel insanla bir tanışayım dedim. Ne güzel düşündüm de geldim. Yoksa şiir tadında şu sohbeti nasıl yaşayacaktım" diyordu.

Diyordu demesine ya esas onunla güzellikleri yaşayan, ondaki şairlik ile birlikte var olan ve herkese örnek olması gereken insanlığını tanımanın hazzını ben tadıyor,"içimden ne güzel insan. Benlik yok, kibir yok. İhtiras yok, ihlâs çok. Kendinden şunca yaş ufak olan üstelik de şiirde daha çıraklık devresini yaşayan birisinin sıradan cümlelerine ve bildik tespitlerine nasılda yüreğini uzatıyor, nasılda samimi bir şekilde dinliyor" diyor, sesli olarak da "Ne iyi düşündün de buyurdun Paşa Ağabey. Bize yeniden yazma

aşkı kazandırdın. İnşallah bu ilk ve son olmaz. Yine buyur gel. Ben de fırsat buldukça Çorum'a geleyim" diye ekliyordum.

ZAMANLA KUVVETLENEN DOSTLUK KÖPRÜSÜ

Gerçekten de bu karşılaşmamız ilk ve son olmadı. Paşa ağabey bir daha İsaahacı Köyüne gelememi; fakat birkaç kere Alaca'ya buyurdu. Ben de her Çorum'a gidişimde kendisiyle buluşup güzel sohbetler gerçekleştirdim.. O hep beni dinlemek istiyor fakat ben her defasında bu samimi ve ihlâslı, şiiri canı gibi seven, şiirden başka bir şey düşünmediği hissini insanda uyandıran bu güzel ve gülümsemeyi çok iyi bilen insanı dinledim. Çorum caddelerinde uzun yürüyüşler gerçekleştirdik, evinde ihlâsı ve inancı kadar güzel çaylarından içip, kitaplığındaki kitapları inceledik. Yazıp bitirdiği, içerisine emeğini, samimiyetini, gözyaşını, sevinçlerini, hasretini, umudunu katıp yoğurduğu şiirlerini okudu, okudum, okuttu, dinledik, eleştirdik, konuştuk, her sohbetten sonra daha da netleşen, kökü karşılıklı saygıya dayanan gerçek anlamda bir dostluk köprüsü oluşturduk.

Neler konuşmadık ki bu sohbet ortamlarında. Ezeli karasevdası şiirden, şiirimizden, sosyal hayattan, dost ve arkadaş çevresinden, Çorum'un o yıllardaki edebiyat ve sanattan uzak halinden, abonesi olduğu dergilerin muhtevasından, insanların özellikle de yazarların vefasızlığından, yalnızlığından, yalnızlığımızdan vs.

Bütün görüşmelerimden, konuşmalarımızdan, sohbetlerimizden çıkan sonucu özetlemek gerekirse Paşa Ağabey hakkında şunları demek asla yanlış olmaz:

SÖZÜNE GÖNLÜNÜN SICAKLIĞINI KATMAYI BİLEN İNSANDI

Paşa ağabey nesli çok fazla kalmayan celebî, kalender meşrep, muhatabını dinlemesini bilen, sözüne, sohbetine içtenliğini ve içinin, gönlünün sıcaklığını katmayı bilen, çok fazla arayıp sormasa bile karşılaştığında yüzündeki sevinci saklayamayan, kimsenin aleyhinde konuşmayan, sen ben,dedim-dedi gevezeliği ve boş laflarla kıymetli zamanı harcamayan, gerçekten kaliteli, inançlı, ihlâslı, adam gibi adam birini bulduğunda ondan faydalanan ve ona faydalı olan bir insandı.

HER ZAMAN KADERE TESLİM OLDU

Kendini ilgilendiren dert ve ızdıraplarından çok fazla şikâyetçi olmayıp kader-i ilahiye teslim olan, Allah'tan gelene her zaman boyun eğen, muhatabına iyice yaklaşarak ve gözünün içine bakarak yüreği ile yürekli bir şekilde konuşan, gözlüğünün üstünden ışıklı gözlerle bakarak fakat alabildiğine nazik bir tonla duygu ve düşüncelerini dillendiren bir gönül adamıydı. Şiiri, sanatı, edebiyatı çok ama çok seviyordu. Şiir yazmak, şiir okumak adeta onun asli vazifesi olmuştu.

Ne ekmek, ne aş, ne para, ne sağlık, ne varlık, ne yokluk hiç bir şey umurunda değildi. O şiirin karasevdalısıydı. O kadar sevdalısıydı ki ameliyata gitmeden ve doktorun narkozunu vermesinden önce hemen oracıkta gelen ilham perisinin dediklerini eline yazıyor, daha sonra kendine geldiğinde onca gelenine, gidenine rağmen o şiiri bitirmeye çalışıyordu.

KENDİNE HAS BİR ŞİİR DİLİ VARDI

Şiirlerinde kendine has bir dil kullanıyordu. Kimi zaman uzun ve ancak birkaç kere okununca anlaşılan, kimi zaman da kısa ama kendine has buluşlarla zenginleştirdiği şiirler yazıyor, mısralar diziyordu. Çoğunlukla şekil endişesinden uzak ve daha çok serbest tarzda yazıyordu. Felsefi söyleyişleri andıran, metafizik ürpertileri olan, yürekten geldiği hemen okununca veya dinlenince anlaşılan şiirlerdi, okuyucuya sunduğu. Kafiyeyi önemsiz görmemekle birlikte kafiyesiz, redifsiz veya çok seyrek kafiyeli söyleyişlerle şiir tadını yakalamaya çalışan Paşa Ağabey; kendini anlattığı bir yazısında, ödül almak için şiir yazmadığını söyleyerek şiire başlamasındaki ihlâsı açıkça gösteriyor, sevgiyi, bilgiyi, adaleti, erdemi, dostluğu, samimiyeti, hasbi ve ideal sahibi olmayı, barışı gerçek manada önemsiyordu.

GİZEMLİ BİR KİŞİLİĞE SAHIPTI

Hayatı hakkında bildiklerimiz anlattıklarından ibaret olan ve hayatı hakkında çok fazla bir şey anlatmayan ağabeyimiz, gizemli bir kişiliğe sahipti.

Şiirlerinde de bu gizemi görmek mümkündü. Şiir kitabının ismini bile "Bu Bahar Nerede Bırakır Beni" olarak seçmiş, kendinin de sonu nerede biteceğini bilmediği çok uzun bir şiir yolculuğuna çıkmıştı.

Çeşitli hastalıklar yaşamasına, acı ve sıkıntılar içerisinde bunaldığı zamanlar olmasına rağmen kendi özel meseleleri ile özellikle gündem oluşturma telaşı içerisinde hiç olmayan şairimiz; kendinden başkasını görmeyen, taşradaki şair ve yazarlara gazete ve dergilerinde yazma fırsatı tanımayan kişileri şiir adına gerçek anlamda ihanet içerisinde olan zatlar olarak görüyordu.

ŞİİRLERİNİN İSİMLERİNİ DE ÖNEMSIYORDU

"Ama Çocuğun Gözleri, Beynimi Yıkayan Cehennem, Bir Bahar Bir Güzele Alışmış Toprakça, Boşluk Sesimi Boğan Boşluk, Denizlerim Kan, Gözlerimin Caddelerindeyim, Kaybederek Kazanıyorum Zamanı, Kurşun Dök Yüreğime, Özümdeki Saray, Vahşetin Isınması " isimli şiirleri de dâhil, şiirlerinin çoğu orijinal isimlerle şiir sevenleri karşılıyordu. Belli ki Paşa Ağabey şiirlerin isimlerini de muhteva veya sanatlı söyleyiş kadar önemsiyordu.

DAHA ÇOK YÜREĞE SESLENEN KELİME VE TAMLAMALARLA YAZIYORDU

Aşk, çile, çiçek, güneş, ömür, yürek, çocuk, anne, bahar, sevda, hasret, nur, kanat, sevgili, gönül, renk, alev, gül, gece, sükût, deniz, sevgi, sabır, dert vb. anlamlı, çağrıştırdığı çok olan, her insanda ayrı ayrı güzellikler uyandıran, daha çok yüreğe seslenen ve yürekte yeşeren kelimelerle şiir kozasını örüyor; "çiçeklenmiş ter, Şafaktan önce kalkmış kader, şahadetin mihrabı, dağların gamzesi, renklerin kiblesinde, sihirli âlemin büyü, gözlerimizin içinde eriyerek yeşeren aşk, zamandan soyulan renk, sükûtun söylediği sözler, şelale saçlı yapraklar, çilelerin sesiz dili, zulme perçinli hayat, ağarmış yaprakların gençliği, sükûtta evler, örümcek ağına takılan şehir, aşkın beyaz örtüsü, vuslatın mihrabında hayat çiçekleri, ölümü perdeleyen, hayatı zorlayan şehir, rüzgarların önünde koşan hasret, sabır kadar dayanıklı gül gibi nazik itaatkar, merhameti yılanın vicdanı, karanlığın beyninde ihanetin tacı, eskimez yeniye yerleşiyor fecir, gözlerinin ateşine yenik düşen zulüm, sabrın yeşil gülü, aşkı hesaba çeken sevgili" gibi anlamlı tamlamalarla şiirinin güzelliğini daha çok ariflerin anlayışına bırakıyordu.

BİR BİZİM EZGİMİZ DOLANIR GÖKYÜZÜNÜ

On göre: "güvertede öten horoz, geçmişine ait günahları topluyor", "kinden çıkmış, inançtan keskin arzusuyla büyü, baharın sarayında ruhunu soyuyor"; "renklerin kiblesinde, varlığını kuşatan heves, gönlünün derin yerinde, aşka işkence yapmaya geliyor", "bir bizim ezgimiz dolanır gökyüzünü", " bir sabah omuzlarımızda güneş sıra dağlar gibi yürürüz"; " hep bir şarkı söylenir gökyüzünde açan çiçeklere", "ömür sona erince başka âlemden seslenir", "gönlümüz yol oldu yer gök arasında", "gözyaşları çiçeklendi ", dualarımız cennette gül oldu ", "dallar birleşir ulu kökte ", " uzaklar yakın olur bu yürekte", " umut, dokunduğu baharın ortasında", "eskimez yeniye yerleşiyor fecir", " sır kendini hakka adıyor", "sabrın yeşil gülü çimende yeşerdi " ve "rüzgâr iki huylu, yağmur ciddi."

YÜREĞİMİZE İLİKLEYECEĞİMİZ BİR KAÇ MISRASI

Aşağıda sadece bir kısmını okuyucunun yüreğine iliklediğim mısralarda ise şiir ülkesinin ileri noktalarına doğru vakarlı ve bir o kadar da aşk ve sevgi dolu olarak yürüdüğünü ispatlıyor Paşa ağabey.

"Şahadetin mihrabısın / Peygamberin yüreği / Cennet ayaklarına serilir/Muhammed'i doğuran anne"

"ölümün ölümsüzlüğü giydiği yerdeyim / azaldıkça çoğalır sayılar / öldükçe dirilen canlar bilirim / gamdan beslenen baharda / selamsız geçen gün haram bana / yokluğum varlığa yürüyen sevgili"

"Yer yok nefrete buralarda / Eskimek bile güzel gönül evinde"

Tebessümde coşuyorum, tebessümde yüzüyorum / Koşuyorum tutamıyorum kendimi kendimden / Ruhumun bülbülü konuyor beyaz yağmura / Şefahtçı; karanfili sunuyor Rabbim'e / Şelale saçlı yaprakların altında / Güneş gibi bakıyorum / Beyaz şehrin cadde ve sokaklarında"

"Bildim saf derdimi sustum âleme / Kavruluyor bir çiçek can kafesimde / Denize ulaşmaz yağmurumun

rengi / Çıkmaza sürüklenen sel gibiyim"

"Gözyaşı/Bir kuş olur da uçarmış/Uzaktan uzağa/Müminlerin dualarında"

"Bir sabah omuzlarımızda güneş/Sıra dağlar gibi yürürüz/Uykumuz yellere, korkumuz sellere/Artık kırılmış can kafesimiz"

"Aydınlık saatlere yaklaşıyorum/Gemi ay yüklü, yalnızca ay/Bir çift Nur yansıyor Rabbimden/Ben hicret dedim, bana siz kurtuluş deyin"

"Düşünüp bir kere göklere kaldırsak başımızı / Görürüz geldiğini Nebi'nin Uhud'dan/Bize öğretmediler hakikatin sırrını / Oysa bin bir renkli kelebekler geliyor ışıktan"

"Şimdi yol gösterin bana/Zaman elimde kaldı/Gece kuşların kalbine sığındı/Ve ben hala "huysuz konuğu arzın"/Dilimde ismin ağlamak istiyorum"

"Dallar birleşir ulu kökte/Uzaklar yakın olur bu yürekte/Göğün altı üstü çepe çevre şenlik/Akıl dilde coşar tekbir olur"

SON SÖZ

Paşa Ağabeyle 1990 yılında Ağabeyim vesilesiyle tanışmış, konuşmuş, dost olmuş, böyle bir dosta kavuşmanın verdiği mutlulukla sevinmiştik. Ölüm haberini 2 Nisan 2007 tarihi akşamında değerli dostu, dostumuz, kaliteli, kadirbilir şair, yazar kardeşimiz Kenan Yaşar'dan öğrenip kelimelere dökmekten, cümlelerle ifade etmekten aciz kaldığımız bir acıyla üzüldük.

Güzel insandı, güzel insanların ebedi olarak yaşayacağı güzellikler âlemine hicret eyledi. Tanıyanların şahitliği, duası hep onunla olacaktır. Ebedi âlemde ebedi sevgilisi ile ebedi olarak kalacaktır inşallah. Allah rahmet eylesin, mekânı cennet olsun...

Âmin...

Durdu ŞAHİN